

[Freddy Madsen.]

beføjelser ved at indføre direkte valg, må være, at befolkningen i overensstemmelse med bestemmelserne i grundloven igen spørges om stillingen til disse spørgsmål.

Alligevel synes jeg – i modsætning til så mange andre – at det er overordentlig nyttigt, at fremskridtspartiet har fremsat dette forslag. Jeg tror, der har været megen usikkerhed ude omkring om fremskridtspartiets holdning til EF. Den tvivl er nu bortvejret for alle og enhver. Efter fremsættelsen af dette forslag står det lysende klart, at en stemme på fremskridtspartiet er en sikker stemme for EF. Jeg synes, man skal takke fremskridtspartiet for, at det har skabt denne afklaring. Jeg føler mig overbevist om, at ude omkring vil der være mange af dem, som har stemt på fremskridtspartiet, eller som har planer om at gøre det, som vil tage deres beslutning op til fornyet overvejelse i lyset af, at hermed ved de, at alt det, som EF fører med sig, alle de ulykker, som er kommet deraf, dem er fremskridtspartiet ubetinget tilhænger af. Det er da en god ting at vide.

Det hilser vi med tilfredshed, men må i øvrigt afvise forslaget.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ikke prøve at bedømme fremskridtspartiets motiver til at fremsætte forslaget. Jeg kan nu ikke deltage i den almindelige fordømmelse, jeg kan kun sige, jeg er ikke misundelig på fremskridtspartiet over, at de er kommet med dette forslag. Men jeg synes ikke, man nu efter debatten kan bestride, at det har gjort en vis nytte, at vi får debatten frem, så offentligheden kan høre noget om det.

Jeg synes ikke, regeringen tidligt nok og tit nok kan få at vide, at der vil være betydelig modstand her i tinget imod regeringens forbehold. Det gælder den fælles valgdato. Jeg tror, der er få her i landet, der vil forstå, at vi skal tage forbehold dér. Hvorfor skulle vi dog ikke kunne stemme på samme dag, som de kan i alle andre lande? Hvad er det, der kendetegner dette land? Hvad er det for forhold, der gør, at vi i dette land skal være anderledes, end de er i de andre lande? De betæneligheder, man her i landet kan have, må formentlig være de samme, som de kan have i alle andre lande. Kan de affinde sig med det, hvorfor i alverden skulle så vi 5 millioner danskere ikke kunne?

Det næste, som jeg også synes det er vigtigt at regeringen får at vide, er, at der vil være

stærk modstand imod et obligatorisk dobbeltmandat. Det ville være naturligt, at man i EF sagde: det må Danmark selv om; hvis Danmark ønsker at tage kandidater, der klarer begge dele, så er det Danmarks sag. Men hvis Danmark vil vedtage, at det skal være nogle, der er medlemmer begge steder, ja, så ønsker Danmark igen at skille sig klart ud fra de andre, og det synes jeg ikke der er nogen motivering for. Det synes jeg også det er nyttigt at regeringen får at vide så tit som muligt.

Jeg tør heller ikke gå ind for hr. Glistrups tanke om i bred almindelighed at give valget og valgbarhed til alle mulige sider, men jeg vil advare regeringen mod at tro, at blot fordi man betegner hr. Glistrups forslag som noget, der kan give anledning til en telefonbog, så er det frit slag for at komme igennem med noget, hvor det er en lille kreds af partiledere, der sidder og udpeger de kandidater, som befolkningen ved denne lejlighed skal stemme om. Det er galt nok, at det sker til det nationale valg, men det er endnu værre, hvis det sker i denne forbindelse. Hvis hr. Glistrups forslag, hvis fremskridtspartiets forslag kan give anledning til en reaktion, hvorved det bliver tilkendegivet regeringen, at der ikke vil være nogen vej i retning af de gode gamle partisystemers måde at fungere på dér, så synes jeg, det er særdeles nyttigt. Det må ikke bare afvises med, at man siger: det giver anledning til en telefonbog.

Hr. Maigaards bemærkninger kunne måske misforstås. Jeg tror ikke, det var hr. Maigaards mening, for hr. Maigaard er normalt også i EF-Parlamentet et venligt og ræsonnabelt menneske. Men hr. Maigaards bemærkning må ikke opfattes som noget, der sætter en plet på hr. Nyborg. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige – hvad der kunne være grund til at sige til dansk presse ved forskellige lejligheder – at hr. Nyborg gør i EF en fortjenstfuld indsats. Det er på bekostning af hans medvirken i dette høje ting, det ved vi, og det har han måttet høre meget for, men hr. Nyborg er meget effektiv, og hr. Nyborg har også under budgetdebatten i sin gruppe haft betydelig indflydelse, og den gruppe, som hr. Nyborg står i, har ved mange lejligheder været toneangivende, når det gjaldt drøftelsen af budgettet. Derfor bør der ikke rettes angreb på hr. Nyborg i den forbindelse. Hvor megen indflydelse så fremskridtspartiet har på hr. Nyborgs stilling, det vil jeg lade helt stå hen, for det kommer jo ikke os andre ved.